

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056332144/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

I en utrolig Fart dækkede hun Bord og serverede. Josefa gav sig til at spise med en forslugen Graadighed. De andre havde ikke Appetit til at røre noget.

Medens hun spiste, fik hendes Fantasi et forceret Sving.

»Imorgen — imorgen skal jeg slaa Penge. Jeg kan slaa hundrede Kroner som ingenting! Saa skal Traneben have sit Sjal og betale Droskekusken. Jeg vil ikke skyldte nogen Moders Sjal noget. Og saa vil jeg tage i Skoven og skrive til Frans, at han skal hente mig. Og du skal med, Nanna, og de gode Herrer dér skal med. — Hvor jeg skal faa Penge fra? Lad mig bare om det — jeg kan skaffe lige saa mange jeg vil. Jeg kan faa ti for én, der vil hjælpe mig med Penge. Der er ikke en, hverken Amanda eller Johanne eller Mary, der kan slaa Penge saa let som jeg.«

Og medens hun saaledes satte Blodet i Fart ved Tanken om sin Magt og Værdi, blev hendes Hjerne tungere og tungere, og til sidst faldt hendes Hoved ned paa Bordkanten.

Nanna og Trane løftede hende op og bar hende ind paa Sengen. Saa sagde Nanna i en bestemt Tone:

»Nu vil jeg bede Herrerne om at gaa. Hun trænger til Ro, og jeg bliver hos hende i Nat. De behøver ikke at se saa forundret paa mig. Jeg

kan godt blive hjemmefra en Nat. Mine Forældre har Tillid til mig, de kender mig. Jeg har engang været paa Nippet til at gaa til Bunds, men jeg kom op igen, og nu er jeg sikker. — Nu maa De gaa, Godnat! og Tak for Deres Venlighed.«

Hun skød dem lempeligt ud af Døren.